No. 2760 Zaterdag 11 Juli 1936 53ste Jaargang

AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling

Redactie: Pastorie San Mateo, Tel. 413
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Drukker: B. L. Bogaers

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10
Prijs der Advertentiën van 1—7 regels fl. 0.50

WELKOM.

Maandag a.s. aanvaardt een nieuw bestuur de leiding van het gebiedsdeel Curaçao.

„Nieuwe heren, nieuwe wetten" is maar betrekkelijk en gezien dan ook de beginselen van den Heer Wouters, die dezelfde zijn als van den vertrokken Gouverneur van Slobbe, kunnen we verwachten dat in hoofdzaak de leiding van het nieuwe bestuur eenzelfde zijn zal.

Gouverneur van Slobbe kwam in een heel wat moeilijker periode als Gouverneur Wouters. De bestuursperioden van voor '30, waren niet de beste en de gelukkigste.

Maar aan de moeilijkheden daardoor ontstaan, heeft, zoals de Voorzitter van de Koloniale Raad, J. Cohen Henriquez in zijn huldiging zeide, Gouverneur van Slobbe „met succes het hoofd weten te bieden."

„Zeer veel is onder zijn bestuur be„reikt: in alle takken van dienst kwam „verbetering; de wetgeving werd aange„vuld met verordeningen waaraan be„hoefte was; talrijke openbare werken „zijn tot stand gekomen en last not least: „de financiën zijn in goede banen geleid."

Gouverneur Wouters heeft echter een andere zware taak en dat is zulk een krachtig bestuurder te vervangen.

„Maar," schreef enige tijd geleden de Gelderlander. „ zijn antecedenten zijn van „die aard, dat ook van hem de beste ver„wachtingen moge gekoesterd worden."

Een in Nederlandse Koloniale kringen zeer hoogstaand persoon en goed mensenkenner schreef ons, dat we de beste verwachtingen mogen koesteren.

En de redacteur van een groot blad deelde ons in een particulier schrijven mede, dat Gouverneur Wouters wel niet zo jong meer is in jaren, maar nog vol activiteit en ondernemingslust.

Vertrouwen hebben we ook in de Nederlandse regering, die de Heer Wouters niet heeft benoemd ingevolge sollicitatie, maar bij uitverkiezing. Doch het grootste vertrouwen in de nieuwe Gezagsdrager hebben we vanwege de getuigenis van het liberale Eibergse gemeenteraadslid Duboux, dat hij voor den Heer **Wouters groot respect had, omdat hij zijn principes nooit onder stoelen of banken stak.**

Doch staat Gouverneur Wouters voor een bijzonder zware taak, een taak, waarbij hij niet kan treden in de voetstappen van zijn voorganger, omdat Gouverneur van Slobbe niet voor deze taak gestaan heeft.

En dat is ons Curaçaose schip van Staat, veilig te voeren van het oude regeringsreglement in de nieuwe staatsregeling.

Vermoedelijk zal Gouverneur Wouters in zijn bestuursperiode voor deze taak gesteld zijn: een taak die moeilijkheden kan geven, die echter ook kan meevallen.

Want zoals Gouverneur van Slobbe in zijn laatste rede in de Koloniale Raad zeide: „Ongetwijfeld zullen hier politieke groeperingen ontstaan en tegenstellingen scherper dan tot nu toe naar voren treden."

Maar mogen we daarbij de hoop vervuld zien, die Gouverneur van Slobbe toen uitsprak: „Dat de bezadigdheid van het Curaçaose volk er toe leiden zal, dat de „vraagstukken, die zich zullen voor„doen, zullen worden opgelost door on„derlinge samenwerking.

„Curaçao heeft belangen op velerlei ge„bied. Voor een groot deel zijn deze be„langen afhankelijk van internationale „verhoudingen.

„Hiermede zullen zij die voor groeps„belangen opkomen, dienen rekening te „houden. Slechts door een goede onder„linge samenwerking, gebaseerd op de „overtuiging dat men elkander nodig „heeft en dat ene aantasting van het al„gemeen welzijn van het gebiedsdeel „ten slotte voor allen nadelige gevolgen „moet hebben, zal Curaçao tot de grootst „mogelijke bloei geraken."

Wanneer alle groepen van Curaçao dit testament van Gouv. van Slobbe, tot hoofdpunt van hun program nemen, dan zal de zware taak van Gouv. Wouters tot het minimum beperkt worden en een schone arbeid voor hem hier open liggen.

Daartoe willen we hem van deze plaats toeroepen.

Een oprecht Welkom.

Partij en Landsbelang.

Uit een ingezonden stuk, wat we elders in dit blad een plaats geven, kwamen we tot de ontdekking, dat de Medewerker van de Boletin ietwat verstoord is, dat wij van zijn merkwaardig citaat in de Boletin van 19 Juni l.l. gebruik hebben gemaakt voor een artikel „Noden en behoeften der inheemse bevolking" in de Amigoe van 24 Juni.

We hebben in dat artikel reeds gezegd, **dat we met de Medewerker over het door hem geschrevene niet in debat willen treden.**

Alleen deze opmerking: Dat er sommige lezers zouden kunnen zijn, die uit ons artikel van 24 Juni de indruk hebben gekregen, dat de Medewerker van de Boletin tekort geschoten zou zijn in waardering voor Gouverneur van Slobbe, is onze schuld niet. Wij zelf immers noemden het schrijven **„een nog al waarderend artikel aan den vertrekkenden landvoogd Gouverneur van Slobbe."**

Maar we komen wel tegenover den schrijver te staan, nu hij beschuldigingen uit in zijn naschriftje „Rondom de Bestuurswisseling" in de Boletin van Maandag l.l.

Wij citeren:

„In door-en-door verpolitiekte bla„den van de partij van de afgetreden „regering verloopt dat overzicht (over het gevoerde beheer van een afgetreden regering) gewoonlijk in „een eenzijdige verheerlijking van de „afgetreden partijgenoten. Meer be„zadigde bladen evenwel die beseffen, „dat naast het partijbelang er ook nog „is het Landsbelang, plegen onpartij„dig te zijn..."

Enkele kanttekeningen.

Of Medewerker zo op de hoogte is van de z.g. door en door verpolitiekte bladen, dat hij er een oordeel over vellen kan, betwijfelen we.

Uit zijn hele artikel blijkt, dat hij niet aan veel partijbladen een abonnement zal waardig keuren.

Over de kritiek door Katholieke bladen op afgetreden Katholieke ministers zullen we Medewerker dan ook maar niet lastig vallen, doch zou Medewerker ons eens willen opgeven de citaten van **eenzijdige verheerlijking,** toegezwaaid aan de landvoogden, die in de loop der jaren Curaçao bestuurd hebben? Wel zouden wij uit de jaargangen van ons blad heel wat citaten kunnen aanhalen, om te bewijzen, dat ons blad niet bang was om kritiek uit te oefenen op het beleid van een of anderen Gouverneur, partijgenoot of niet, wanneer het **landsbelang** zulks gebood."

Medewerker weet heel goed, dat die kritiek soms niet minder scherp was als van de Curaçaose Medewerker uit de liberale N. Rott. Courant.

De Medewerker van de Boletin heeft dan ook niet alleen schromelijk overdreven, maar is geheel bezijden de waarheid.

Zou Medewerker ons verder eens willen opgeven, welke bladen hij hier op Curaçao, of zelfs ook in Nederland beschouwt als **niet** door en door verpolitiekt (deze lelijke uitdrukking laten we voor rekening van Medewerker Red.) en dus geheel onpartijdig?

We zijn er al zo lang tevergeefs naar aan 't zoeken, dat we al sinds jaren de overtuiging hebben, dat neutraliteit onmogelijk is.

Medewerker zal toch niet durven beweren, dat alleen de liberale bladen, waar hij in schrijft, onpartijdig zijn!

Maar nu het ergste; Medewerker insinueert, dat de z.g. partijbladen alleen het partijbelang dienen. Maar de andere, wat hij noemt „meer bezadigde bladen" en vanzelfsprekend als Medewerkers van die bladen, ook het landsbelang dienen.

Hier vinden we weer de oude katholiek-vijandigheid in typische gedaante.

De Katholieken zijn suspect; de katholieken zijn staatsgevaarlijk; de nationale zaak, het landsbelang, is bij de Katholieken niet veilig.

Het lust ons niet deze beschuldiging, die zo oud is als 't bestaan van 't katholicisme, of liever een dag jonger, daar ze eerst opkwam met het ontstaan van het anti-katholicisme, nog weer eens te gaan weerleggen. De oudste Apologeten tot de meest moderne, zoals Chesterton, hebben er rake opmerkingen over gezegd. Maar ook zelfs niet-katholieke historici hebben de katholieken tegen deze beschuldigingen verdedigd.

Zodat Oud-Minister Marchant deze bewering noemt: „Een stelling die in „strijd is met de waarheid en reeds „afdoende weerlegd" en hij schrijft verder: „Met de toepassing van der„gelijke methode schaadt men zijn „zaak.

„Wie procedeert voor den rechter „kan diens oordeel ter eigen detrimen„te niet schadelijker richten dan door „het volhouden en verdedigen van „stellingen, waarvan de onhoudbaar„heid reeds afdoende is aangetoond."

Nogmaals, het behoeft geen betoog, dat wij Katholieken de gedachte afwijzen, dat aan één groep in ons land of ons gebiedsdeel het monopolie, van wat werkelijk landbelang is, zou toekomen. Wij stellen ons op het standpunt, dat in de loop van onze historie in ons volk verschillende geestelijke en culturele richtingen zijn ontsproten en dat de onderdrukking daarvan noodzakelijk zou moeten leiden tot een gewetensdwang en geestelijke terreur, welke we thans in Duitsland ontmoeten en de afschuw van heel de beschaafde wereld wekt.

Een vraag is het of wij Katholieken als geheel ons soms niet misschien te weinig hebben bekommerd om de verrijking van het culturele leven van ons volk als geheel en de verhoging van de nationale volkskracht op zedelijk en stoffelijk gebied?

VOOR DE PRESIDENTSVERKIEZING IN DE VER. STATEN. Norman Thomas, de socialistische kandidaat voor het presidentschap in de Ver. Staten, maakt te Cleveland propaganda voor zijn verkiezing.

Het Kapersnest.

door Joseph Conrad.

(Nadruk verboden).

26)

„Vaya! 't Is ten slotte dwaasheid bang te zijn en je te compromitteren. Je zoudt nooit geloven, wat een losbandig leven zijn excellentie don Balthasar geleid heeft, als je zijn zilveren haren ziet. Ze zeggen, dat hij eens, heel, heel lang geleden te Sevilla, drie monikken gedood heeft. 't Was in die dagen gevaarlijk tegen de Kerk te handelen.

Hij hield even op en maakte zijn hemd los, waardoor een ongelooflijk harige borst bloot kwam; — vervolgens wierp hij zachtjes zijne schoenen uit. „Je stikt hier", zei hij", zei hij. „Ja, in vroeger tijd..."

Plotseling keerde hij zich tot mij en zei met buitengewoon levendige belangstelling:

„En wilden ze een gentlemen als u dan hangen, als ze ute pakken kregen? Wat 'n barbaren zijn jullie Engelsen toch! — wat 'n barbaren!... Als kannibalen! U hebt goed gedaan zo'n tegenstand te veinzen. Quel pays!... En wat een volk!... Ik droom nog van hen... De ogen; de tanden! 't Is goed, hoor! Over een uur zijn we in Rio. Ik moet slapen..."

Vijfde hoofdstuk.

Tegen twee uur in de middag liepen we de baai van Rio Medio binnen. Ik was naar dek gegaan, toen Tomas Castro zijn dutje gedaan had. Zienn wilde ik! Juist toen ik aan dek verscheen maakte het schip 'n heftige wending en mij aan de reling vastklemmend, zag ik in een warreling, hoge, bruine heuvels, zacht nederglooiend naar een strook vlak land, dat door een gordel donkergroen gewas van het water gescheiden werd; kleine rozige huizenvierkanten lagen hier en daar neergeworpen tegen den heuvelwand, tussen de palmbomen, die daar stonden als mannen in hoog gras, en verder in een diepe valei zilvergrijze hutten met donkere daken; — een grote blinkende kerkgevel, zeer lang en smal, stak er boven uit, als een pyramide toelopend en met zeven openingen voor klokken, waarvan er slechts drie bezet waren. — Zoals het daar slapend lag in het zonlicht, zag het stadje er uit, of het eeuwen was verborgen geweest in de ploien van een verzonken land.

Bij het ankeren stond Tomas naast me in weemoedig zwijgen; hij gromde af en toe wat en spuwde in het water.

„Kom", zei ik. „Wat betekent het toch allemaal?" Wat moet ik hier?"

Somber haalde hij de schouders op. „Als uwe hoogheid het niet weet, wie dan wel?" antwoordde hij, „Ik heb niet uit te tmaken, waarom de mensen hier willen komen."

„Breng me dan naar Carlos", zei ik. „Ik moet opheldering hebben."

Castro keek mij achterdochtig aan... „U zult hem toch niet opwinden?" vroeg hij. „Ik heb mensen gekend, die plotseling dood bleven, als ze er zo aan toe waren."

Terwijl we naar land roeide, begon hij mij de huizen der voorname ingezetenen aan te wijzen. In de zeventiende eeuw was Rio Medio een der voornaamste havens der Antillen geweest, maar had moeten wijken voor Havana, daar z'n haven de grote moderne schepen niet kon opnemen. Nu was er geen handel meer, geen leven... niets meer, behalve een bisschop, een groot klooster en 'n paar rustende ambtenaren van Havana. Een grote nederzetting havelloze stroo en leemhutten lag westelijk van de kathedraal. Casa Riego was een ontzaglijk paleis met vensters als schietgaten en de voorgevel gekeerd naar zee. Don Balthasar bezat practisch de gehele stad en al het omringende land en zou, waren zijn leeftijd en zwakte geen beletsel geweest, als een absolute vorst hebben kunnen regeren.

Hij had in Havana gewoond, maar nu, in zijn ouderdom, had hij zich teruggetrokken in zijn paleis te Rio, waar hij sindsdien nog slechts tweemaal de voet buiten de deur gezet had. Dat was geweest, wanneer officiële plechtigheden van buitengewoon gewicht, zoals de uitlevering van piraten, de tegenwoordigheid vereisten van iemand van zijn waardigheid en stand.

Overigens had hij opgesloten geleefd in zijn paleis; in Rio Medio was er voor hem niets te bezoeken.

Zijn intendant O'Brien, werd er verteld, beschouwde hij als zijn oogappel; hij had zijn invloed aangewend om hem tot rechter van het Hof van Marine benoemd te krijgen. De oude Don zelf wist waarschijnlijk niets van de zeerovers. Al sedert de dagen van Columbus was de baai door boekaniers gebruikt; maar hij keurde ze geen ernstige aandacht waardig; — misschien had hij ze wel nooit gezien, wat Tomas Castro stellig meende.

Ik kon niet twijfelen aan de oprechtheid waarmeé dit alles verteld werd.

„O, u dacht dat ik een zeerover was!" prevelde hij... „Voor een dag, — ja — om een Riego van dienst te zijn, mijn vriend — ja! Daarenboven, ik haat dien vlieur, die intendant, die konkelaar, dien zoetsapigen Juez — dien O'Brien. Eén, die geleden heeft voor het geloof! Que Picardia! Heb ik ook niet geleden... voor het geloof. Ik ben de vertrouwde nederige vriend der Riego's. Maar misschien denkt u wel, dat Don Balthasar zelf een piraat is! Hij, die in zijn aderen het bloed heeft van den Cid Campeador; wiens voorouders als sinds de dagen van Christophorus zelf dit halve eiland in bezit gehad hebben..."

Wij traden 't sombere paleis binnen door een machtige poort en beklommen een brede trap. In een hoge kamer, die uitkomt op de galerij rondom de binnenplaats van Casa Riego, lag Carlos in een groot ledikant. Na Tomas Castro die met een vuile vingernagel behoedzaam de grote schitterende mahoniehouten panelen had staan afkrabben, te hebben weggeduwd, — stond ik voor hem.

„Verduiveld, Carlos!" zeide ik. „Dat is de derde keer, dat je zo verraderlijk doet. Wat wil je toch met me?"

Je kon je goed voorstellen dat hij een afstammeling was van den Cid Campeador, als je enkel maar naar hem keek, zoals hij daar lag, zonder een siddering in zijn trekken, zijn gelaat vlekkeloos wit, enigszins blauwachtig, bij gemis aan bloed, met al de adel des doods er op, als de albasten beeltenis van een ridder in een oude kathedraal. Op de rood-fluwelen bedgordijnen was een reusachtig met zijde bewerkt wapen aangebracht, omgeven door een krans, met het gouden schaap aan de ring. Het schild was opgelegd met een ontelbaar aantal vakjes met klimmende beren, rennende luipaarden, lelie's, kastelen, arenden, handen en armen. Langzaam opende hij de ogen en een stille, kwijnende glimlach van buitengewone voldoening kwam op zijn gelaat.

wordt vervolgd.

(Verschenen in boekvorm bij de N.V. Het Nederlandse Boekhuis te Tilburg en verkrijgbaar in iedere boekhandel).

Deze vraag te stellen geeft o.i. wel een bewijs dat de „eenzijdige verheerlijking", waarmede Medewerker beschuldigt, ons nog niet blind gemaakt heeft voor zelfcritiek.

Maar het antwoord op deze vraag, welke we misschien nog wel eens binnenkort geven zullen, is een geheel andere dan dat wij katholieken uitsluitend oog hebben voor partijbelang.

Opnieuw de Oosterse Kwestie.

De Turkse regering van Ankara heeft tot de Volkenbond een verzoek gericht, om niettegenstaande de bepalingen der Verdragen van 1919, gemachtigd te worden de vestingen der zeeëngten opnieuw te bezetten. Immers, na de overwinning van Palestina en de inelkaarstorting van de Turkse weerstand, bezette de Engelse vloot de Dardanellen en de Bosphorus. Om de overwinning te verstevigen, op een ogenblik dat een heropfleuren der Turkse strijdmachten het Britse garnizoen, dat op de Aziatische oever van de Zee van Marmara gelegen was, geweldig in het nauw bracht, wierp Lloyd George, Griekenland en Konstantijn, tot hun ongeluk, in de belegering van de laatste schuilplaatsen der Turken in Klein-Azië. De Grieken werden, met het zwaard in de vuist, tot aan de kust teruggedreven; na de ramp van Smyrna moest koning Konstantijn voor de 2de en laatste maal afstand doen van de troon en Athene verlaten.

Sindsdien hebben de Turken langzaam maar zeker en vooral krachtdadig hun leger hersteld, een Europees bestuur georganiseerd en hun Aziatische zeden en gebruiken afgelegd. Zij hebben opnieuw Konstantinopel bezet, maar er zich wel voor gewacht er opnieuw hun al te zeer bedreigde hoofdstad van te maken sinds de Bosphorus en de Dardanellen haar niet meer beschermen.

De regering van Ankara achtte nu het ogenblik gekomen de vrijheid op te eisen om de zeeëngten te versterken. Tussen haakjes, die Turken geven ten minste aan de Duitsers en zelfs aan de Oostenrijkers een les van loyale houding. Zij verschaffen zichzelf geen recht en schenden hun handtekening niet; zij richten — in afwachting wellicht tot andere middelen hun toevlucht te moeten nemen — een verzoek tot het bevoegd organisme, de Volkenbond.

Deze stap van Turkije brengt opnieuw de beruchte en eeuwige Oosterse kwestie op het tapijt. Dit vraagstuk is zo oud als de beschaving van het Middellandse Zee-gebied. De tocht der Argonauten, die in het Egëisch tijdperk van Minos ondernomen werd ter verovering van het Gulden Vlies in Colchis, was niets anders dan een krijgsverrichting om de verbindingen te verzekeren, door de zeeëngten, tussen Griekenland en de mijnstreken van de Kaukasus. Enige eeuwen later belegerden en verwoesten de Grieken Troje, enkel en alleen omdat de zeeschuimers van Priam en Hector op de Griekse handel in de Dardanellen een al te zware belasting hieven. Toen de Perzen en de Mediërs Griekenland veroverden, stelden ze, op een nieuwe wijze, de fameuze kwestie der zeeëngten. De Kruistochten, in 't bijzonder de Vierde, waren een twee eeuwenlange phase van dit vraagstuk dat het Rome van Konstantijn, Keizer van Byzantium, Venetië en de Turken om beurt getracht hadden op te lossen, zonder een andere oplossing te vinden dan een eeuwigdurende strijd, met de wapens in de vuist.

Dit politiek, militair en economisch vraagstuk wordt gesteld door de aardrijkskunde; het is zo oud als de wereld en zal blijven bestaan zolang de wereld blijft bestaan. Maar de moderne ontdekkingen, vooral de aviatiek en de spoorwegen die de woestijnen doorkruisen en onder de bergen doorkruipen, zullen er, met de andere ontdekkingen van de vooruitgang, steeds meer en meer de belangrijkheid van verminderen.

* * *

De Oosterse kwestie, ook genoemd het Vraagstuk der Zeeëngten, kan men slechts begrijpen als men een blik werpt op de landkaart. Men ziet dan dat de natuur een uitgestrekte zee heeft afgezonderd: de Zwarte Zee n.l., waarvan de kusten toebehoren aan onderscheidene volkeren van het Middellandse Zee-gebied, en die onvergelijkelijke natuurlijke, landbouw-, mijn- en dierlijke rijkdommen bezitten. Deze afzondering wordt gevormd door twee zeeëngten, de Dardanellen en de Bosphorus tussen welke zich een schuilplaats voor een vloot, de zee van Marmara n.l. bevindt.

De krijgsmacht, geïnstalleerd in Konstantinopel of Gallipoli, kan aan iedereen, hoe machtig hij ook zij, de doortocht beletten. Zij onderbreekt ook een handelsweg van het allerhoogste economisch belang; zij belet de kustbewoners van de Zwarte Zee hun oorlogsvloot in de Middellandse Zee te benutten; meer nog, de vlootmacht van een rijk als Rusland heeft men kunnen gevangen houden in de Zwarte Zee, en de dag dat Turkije, meester van de zeeëngten, zulks toeliet, konden de verbonden machten van Frankrijk, Engeland, Piëmont, het Tsarenrijk aanvallen, zijn vloot vernietigen en het tot een vergelijk dwingen door Sebastopol in te nemen.

Zodanig is het maritiem uitzicht van de weg der zeeëngten. Op zee is het haast onmogelijk — dat is in de grote oorlog duidelijk gebleken — den bezitter der zeeëngten te dwingen een paspoort, dat hij niet wil geven, af te leveren. Zi dat hij niet wil geven, af te leveren. Zo is het eveneens over land. De landweg die van Europa over Konstantinopel naar Azië leidt, wordt beheerst evenals de zeeweg, door den bezitter van de zeeëngten. Van de kant van Europa geraakt men slechts in de Dardanellen en in de Bosphorus langs een schiereiland, waarvan de toegang door een bergketen wordt belemmerd. Het was op die bergketen, op die natuurlijke verdediging, dat het Turkse leger, in 1912 verslagen door de Grieks-Servisch-Bulgaarse coalitie, stand hield en alle aanvallen afsloeg en vandaar uit ook rukte het, na het verraad der Bulgaren, weer op en heroverde Andrianopel met een gedeelte van Thracië.

De Verbondenen hebben in 1914 en 1915 die strategische lijn niet kunnen bereiken.

Van de kant van Azië, is het bergachtig schiereiland van Klein-Azië een prachtige verdediging voor den bezitter van Konstantinopel; een enkele toegang, n.l. de fameuze poorten van Cicilië, waar de troepen van Alexander de Grote en de Kruisvaarders van Godfried van Bouillon doortrokken, maar in omgekeerde richting. Van Azië naar Europa kan die doortocht niet geforceerd worden; de Griekse keizers hebben daar, gedurende acht eeuwen, de Mahomedanen tegengehouden en deze slaagden er enkel over zee in, voor Byzantium te verschijnen.

* * *

Het Vraagstuk der Zeeëngten bestaat dus in een kruispunt van een landweg en een zeeweg; wie op dit kruispunt staat, tart alwie hem zelfs op een van beide wegen voor een ogenblik heeft onder de knie gekregen: is hij op zee verslagen, dan sluit hij de doortocht af door het geschut van zijn vestingen te land. Is hij verslagen op het land dan houdt zijn vloot op zee de overwinnaars tegen.

Er is een zeldzaam gerealiseerde samenloop van omstandigheden nodig om Konstantinopel en de zeeëngten van meesters te doen veranderen.

Men begrijpt gemakkelijk dat thans, dank zij het vliegtuig, de auto en het spoor, de weg van Europa naar Azië niet meer over de zeeëngten moet lopen. De Engelsen trekken nu over Palestina en Bagdad. Het Suez-kanaal heeft maritieme verbindingen met het Verre-Oosten geopend. De landweg der karavanen van Klein-Azië en Mesopotamië, waarlangs, duizenden jaren lang, de producten van Indië en China in Europa aankwamen, heeft thans niet het minste economisch of strategisch belang meer.

Maar de weg ter zee is noodzakelijker dan ooit voor de kustbewoners der Zwarte Zee; voor Rusland in 't bijzonder, dat samen met Roemenië, de Europeese kusten heeft. De Turken, in Konstantinopel opnieuw geïnstalleerd, zouden dus het uitvaren van een Sovjet-vloot kunnen verhinderen. Wat natuurlijk nog zo kwaad niet zijn zou. Maar ze zouden evengoed dat uitvaren kunnen toelaten en dat zou een des te groter bedreiging betekenen indien zij, eventuële bondgenoten van de Sovjets, aan de overwinnaars van de Russische vloot zouden beletten de overwonnelingen in de Zwarte Zee te achtervolgen.

Te Montreux waar men het verzoek van Turkije moet bestuderen, staat men dus opnieuw voor de eeuwige Oosterse kwestie.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

In ons vorig overzicht maakten wij melding van een rede van Hitler, waarin deze aan de Duitsers offers vroeg voor de herbewapening van Duitsland.

Deze zelfde vraag om offers werd deezer dagen in het Engelse lagerhuis gesteld en de daad werd gevoegd bij het woord: op de suppletoire begroting werd 200 millioen pond gevoteerd voor de nationale defensie.

Wanneer het nu alleen maar bij financiële offers blijven zal, maar de ondervinding heeft geleerd, dat vrede, hoe meer ze gewapend wordt, des te sneller in een oorlog uitbarst.

En de gevaren worden steeds dreigender.

Na het echec van de vergadering der Volkenbond te Geneve over de Italiaans-Ethiopische en Danziger kwesties, dreigt thans weer een nieuwe echec te Montreux: daar is men aan 't onderhandelen over de zeeengten, waarover we in dit blad een uitgebreid historisch overzicht hebben geschreven onder de titel „Oosterse kwestie." Donderdag echter hebben deze onderhandelingen te Montreux tot heftige scènes aanleiding gegeven o.a. tussen Titulescu en Engeland.

Titulescu.

Zodat de onderhandelingen voorlopig verdaagd zijn.

Even onopgelost is nog de beruchte Danziger kwestie.

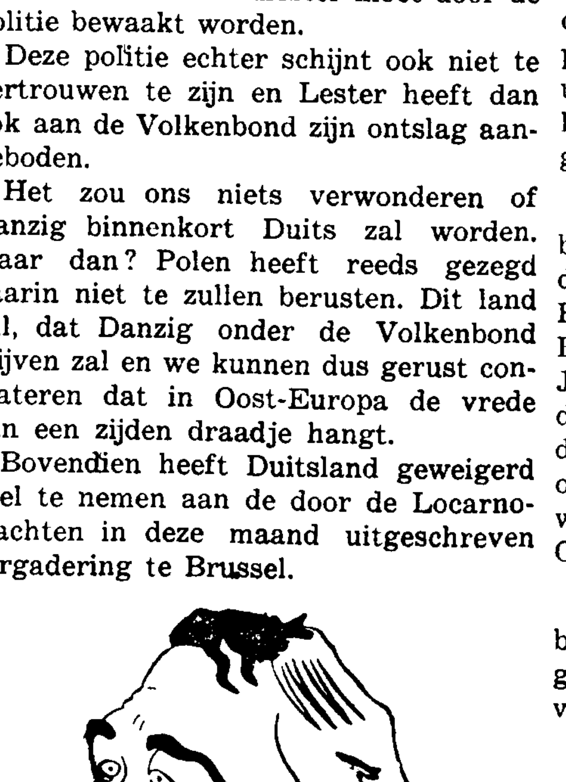
De voorzitter van de Danziger Senaat Geizer is zowel in Danzig als in Berlijn met groot enthousiasme ontvangen en de hele affaire schijnt een grote reclame te zijn geweest voor het Nationaal Socialisme. Sindsdien zijn dan ook in Danzig enkele anti-Nazi-bladen verboden.

Tal van socialisten en communisten trekken zelfs weg, omdat men een Nazi-putsch vreest en de hoge commissaris van de Volkenbond Lester moet door de politie bewaakt worden.

Deze politie echter schijnt ook niet te vertrouwen te zijn en Lester heeft dan ook aan de Volkenbond zijn ontslag aangeboden.

Het zou ons niets verwonderen of Danzig binnenkort Duits zal worden. Maar dan? Polen heeft reeds gezegd daarin niet te zullen berusten. Dit land wil, dat Danzig onder de Volkenbond blijven zal en we kunnen dus gerust constateren dat in Oost-Europa de vrede aan een zijden draadje hangt.

Bovendien heeft Duitsland geweigerd deel te nemen aan de door de Locarnomachten in deze maand uitgeschreven vergadering te Brussel.

Roosevelt.

In **FRANKRIJK** blijkt de staking nog niet geheel beëindigd te zijn: maar de regering heeft nu gezegd tegen de overgebleven stakers met geweld te zullen optreden.

De fascistische organisaties worden steeds driester en al zijn er dan ook tegen het feest van de inname der bastille, sterke politiemaatregelen genomen, dat het rustig blijven zal, geloven we niet.

In de laatste dagen zijn er weer berichten gekomen uit **ABESSINIë**: van de vorming van een nieuw leger door den Negus, van overvallen op de Djiboutispoorweg en talrijke guerilla-overvallen, welke alle door Italië worden tegengesproken. Ook wordt er melding gemaakt van de overval op een Italiaanse vliegcollone, waarbij 35 personen zouden zijn gedood en daaronder de bekende vlieger Locatelli, die het eerst over de Andes vloog, verder Generaal Magliocco, een ingenieur en nog een hogere Italiaanse Koloniaal ambtenaar. De priester Borello alleen zou ontkomen zijn. Italië echter noemt alleen het omkomen van de 4 genoemde personen.

Toch schijnt Italië wel troepen naar de verschillende gevaarlijke gebieden gezonden te hebben, alsook een gemotoriseerde kolonne.

Het is echter heel begrijpelijk, dat de pacificatie van Abessinië maar niet klaar was met de inname van Addis Abeba.

Uit **PALESTINA** en **CHINA** blijven berichten komen van onrust. In Palestina echter is Engeland de toestand nog volkomen meester, terwijl in China de spanning eerder schijnt te verminderen dan toe te nemen.

In **VENEZUELA** is een nieuwe regering gevormd, die, naar we hopen, in vrede het land zal kunnen besturen.

Verder heeft in een geschil tussen Peru en Ecuador de president der Ver. Staten Roosevelt het scheidsrechterschap aangenomen.

CURAÇAO.

ONTVANGST GOUVERNEUR.

Gelet op het Koninklijk besluit van de 7de April 1936 No. 13, waarbij de Heer G. J. Wouters benoemd is tot Gouverneur van Curaçao, en op artikel 15 van het Reglement op het beleid der Regering in Curaçao:

Heeft goedgevonden te bepalen:

1°. Op de 13de Juli 1936, de dag van aankomst van Zijne Excellentie G. J. J. Wouters met het m.s. „Colombia", worden van zonsopgang tot zonsondergang van de gouvernementsvaartuigen, van de forten en van de gouvernementsgebouwen de vlaggen uitgestoken;

2°. De adjudant van den waarnemenden Gouverneur en Havenmeester begeven zich met de loodsboot buitengaats aan boord van de „Colombia".

3°. Bij het binnenlopen der haven door de „Colombia" hetwelk zo mogelijk zal plaats vinden des voormiddags om 7 uur, valt er van het Waterfort een saluut van vijftien schoten en treedt de gewapende wacht aan;

4°. Op het tijdstip der ontscheping bevindt zich een commissie, bestaande uit den onder-voorzitter van de Raad van Bestuur, den Voorzitter van de Koloniale Raad, den Voorzitter van het Hof van Justitie, den oudst aanwezend zeeofficier, den Administrateur van Financiën en den Gouvernements-Secretaris aan boord om den benoemden Gouverneur te verwelkomen en Zijne Excellentie naar het Gouvernementshuis te begeleiden;

5°. Terwijl de commissie zich aan boord begeeft, zal een erewacht van het garnizoen zich opstellen voor het front van het Gouvernementshuis;

6°. Bij aankomst ten Gouvernementshuize wordt de benoemde Gouverneur binnengeleid door de Zijne Excellentie vergezellende commissie en ontvangen door den waarnemenden Gouverneur met den Plaatselijk Militair Commandant en den Commandant der Militaire Politietroepen;

7°. Een half uur daarna (vermoedelijk 9 uur des voormiddags) begeven zich naar de audiëntiezaal van het Gouvernementshuis: de leden van de Raad van Bestuur, de Onder-voorzitter en leden van de Koloniale Raad, de leden van de rechterlijke macht en de praktizijns bij het Hof van Justitie;

de officieren van de vrijwilligerskorpsen en van de zee- en landmacht;

alle autoriteiten, hoofd- en verdere ambtenaren, de kerkbesturen der onderscheidene gemeenten, de besturen van openbare instellingen, en verder de consulaire ambtenaren, de besturen van bijzondere verenigingen en inrichtingen en particulieren, welke wensen bij deze gelegenheid van hunne belangstelling te doen blijken.

Allen nemen in de voormelde zaal plaats, in volgorde zoals bij openbare audiënties gebruikelijk is.

8°. Zodra allen in die zaal plaats genomen hebben, treden de benoemde Gouverneur, de waarnemende Gouverneur en de Adjudant binnen, waarop de waarnemende Gouverneur aan den benoemden Gouverneur, na Zijne Excellentie te hebben gelukgewenst de in de audiëntie-zaal aanwezigen voorstelt.

9°. Na afloop dezer plechtigheid begeven zich de Voorzitter, de Ondervoorzitter en de leden van de Koloniale Raad naar de vergaderzaal van de Koloniale Raad, alwaar een plechtige zitting van de Koloniale Raad wordt gehouden, teneinde den benoemden Gouverneur in de gelegenheid te stellen op de wijze, zoals voorgeschreven bij artikel 15 van het Reglement op het beleid der Regering in Curaçao het Bestuur te aanvaarden;

10°. Voor het Raadhuis wordt terzelfder tijd de erewacht van het garnizoen opgesteld;

11°. Inmiddels benoemt de Voorzitter van de Koloniale Raad een commissie van drie leden om den optredenden Gouverneur aan het Raadhuis te ontvangen en weder uitgeleide te doen.

12°. De optredende Gouverneur begeeft zich daarna, vergezeld van den waarnemenden Gouverneur, den onder-Bestuur, den oudst aanwezend-zeeofficier en de leden van de Raad van cier, den plaatselijk militair commandant, den commandant van de militaire politietroepen en den adjudant naar de vergaderzaal van de Koloniale Raad.

13°. Na de aanvaarding van het bestuur over het gebiedsdeel door Zijne Excellentie G. J. J. Wouters, verlaat deze het Raadhuis, vergezeld als onder paragraaf 12 bedoeld, welke heren Zijne Excellentie naar het Gouvernementshuis begeleiden:

14°. Een saluut van vijftien schoten uit het geschut van het Waterfort kondigt aan zowel het ogenblik, waarop de Gouverneur het Gouvernementshuis, als dat, waarop Zijne Excellentie het Raadhuis verlaat.

Van deze beschikking, die in een extra-nummer van de Curaçaosche Courant ter algemene kennis zal worden gebracht, worden de nodige gedrukte exemplaren aan de daarin genoemde autoriteiten, officieren en ambtenaren uitgereikt tot informatie en naricht, en bovendien aan den adjudant drie exemplaren om bij zijn komst aan boord van de „Colombia" buiten de haven aan den Gouverneur te worden aangeboden.

De wd. Gouverneur van Curaçao,
voor dezen:
De Gouvernements-Secretaris.

Gronemeijer.

Bekendmaking.

De tijdelijk schrijver C. Boyé, werkzaam op het kantoor van den Directeur van de Lands Radio en Telefoondienst, is voor onbepaalde tijd geschorst.

In de Commissie bedoeld in artikel 3 der Bioscoopkeur 1933 (P. B. 1993 No.. 78) zoals gewijzigd bij P. B. 1936 No. 56 is benoemd: tot lid tevens voorzitter: de heer Ds. C. E. H. Milet de St. Aubin; tot lid tevens plaatsvervangend voorzitter: de heer Pater A. van der Looy; tot leden: de heren J. G. Statius Muller, de heer M. Alvarez Correa en Mevrouw G. J. M. R. van der Drift- van Schaik; tot plaatsvervangende leden: de heer Ds. H. W. Eldermans, de heer Pater M. Latour, Mevrouw E. S. Jansen-Fritz, Mevrouw A. M. Cuhumaceiro-Lopez Penha en Mevrouw F. A. Ellis-Bartels.

De schrijver H. W. J. van der Weide, werkzaam op het postkantoor op Curaçao is bevorderd tot klerk en overgeplaatst naar Bonaire en belast met de waarneming der betrekking van ontvanger en Secretaris van de Raad Politie op Bonaire en aangewezen als den ambtenaar door wien het notarisambt op genoemd eiland zal worden uitgeoefend.

De Adjunct-commies F. J. J. Corver is eervol ontheven van de verdere waarneming der functiën van ontvanger en Secretaris van de Raad van Politie en van de verdere uitoefening van het notarisambt op Bonaire en overgeplaatst naar Curaçao en werkzaam gesteld ter Gouvernements-Secretarie.

Mej. Iraida Jesurun is benoemd tot tijdelijk schrijfster en werkzaam gesteld ten kantore van de Curaçaose Bank.

De Heer Dr. I. S. Emmanuel is aangewezen om gedurende het verlof van de Heer B. D. Duque het ambt van Predikant bij de Nederlands Portugees Israelitische Gemeente op Curaçao waar te nemen.

Aan de Agent van Politie 1ste klasse F. V. Sterling is, wegens andere redenen dan ziekte vier weken vrijstelling van dienst verleend en in aansluiting daaraan, wegens langdurige onafgebroken dienst van meer dan zes jaren, twee maanden binnenlandsch verlof, met vergunning deze vrijstelling van dienst en het verlof geheel of gedeeltelijk in het buitenland door te brengen.

Zilveren Jubilée.

Zondag a.s. viert de Eerw. Zuster Julienne haar zilveren kloosterfeest in de Congregatie van de Zusters Franciscanessen van Breda.

Bijna al deze 25 jaren heeft zij op Curaçao doorgebracht met de verpleging en verzorging der zieken.

In de laatste jaren is zij belast met de huishouding van den rector.

Een merkwaardigheid is nog, dat Zuster Julienne de laatste overgeblevene is in de Missie van drie gezusters die in Curaçao gewerkt hebben.

Een is er op Curaçao overleden: en de andere is indertijd wegens gezondheidsredenen naar Nederland teruggekeerd, waar ze thans overste is in het Zenuwlijdersgesticht te Etten-Leur.

Voor Zuster Julienne onze beste wensen en zeker op die dag de gebeden van velen die van haar liefdevolle verpleging en zorgen genoten hebben.

Nog vele jaren.

HET GROOTSTE JEUGDHUIS VAN DE WERELD. Hoog op de rotsen ligt het Duitse kasteel Hohnstein. Met zijn 950 bedden, twaalf eetzalen en de grote speelzaal is dit de grootste jeugdherberg van de wereld.

Voor Hollands sprekende katholie[ken]
De wekelijkse kerkelijke diensten in [de] stadparochies.

Parochiekerk Pietermaai:

's Zondags:
H.H. Missen: 4½. 6. 7½ (kinder[mis]) 8½ (Hoogmis).
Lof: 's Avonds 6½.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ u[ur].

Parochiekerk Otrabanda:

's Zondags:
H.H. Missen om 4¾. 7 (kindermis) 8
In de week: H.H. Missen 6. 6½ u[ur].
Lof: 's Avonds 7 uur.

Isla kerk:

's Zondags:
H.H. Missen om 5 uur en kwart vo[or] 8 (met Hollandse preek).
Biechthoren — Zaterdag 4—6 uur.

Parochiekerk San Mateo:

's Zondags:
H.H. Missen 4¾. 7 (Kindermis, 9 u[ur]) (Hoogmis).
Lof: 's Avonds 7 uur.
In de week: H.H. Missen 6. 6½ uur.

Verkoop aan boord van schepen.

Voor de vergaderde Kamer van Koophandel is Woensdagavond een klacht behandeld van de Heren Funes en Vink tegenover de Hr. Vandelaar, die aan boord van Franse schepen goederen verkoopt en daardoor concurrentie zou aandoen aan de winkeliers.

De Kamer was echter van mening, dat daar de politie het venten aan boord van schepen niet heeft verboden, hier weinig tegen te doen zal zijn: alleen het venten na 8 uur zou onderzocht kunnen worden, daar ook de winkels om 8 uur moeten gesloten zijn.

Touristen en Touristenschepen.

Uit een door den secretaris der Kamer van Koophandel opgemaakte lijst blijkt, dat sinds het jaar 1932, het jaar 1935 met 15.412 passagiers voor Curaçao het gunstigste is geweest.

Tot nu toe gaf 1936 een aantal van 22 touristenschepen met 9403 passagiers.

Accijnzen en touristenverkeer.

Volgens ingewonnen gegevens door den Secretaris van de Kamer van Koophandel, zou o.a. op een glas whiskey van 25ct. aan accijns betaald worden 6 ct.; op een fles bier van 50 ct. 13 ct. accijns; op een fles bols ruim 90 ct. De Kamer was van mening, dat deze accijnzen voor het touristenverkeer te hoog zijn en zal dit mettertijd onder de aandacht van den Gouverneur brengen.

K
K B O
O

Wereldprogramma.
19.24—20.24 uur Curaçaotijd.
Via P.C.J. Golflengte 31.28

Zondag, 12 Juli.

1. Gramofoonmuziek.
2. De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.
3. Van en Voor de Missiepost.
4. Gramofoonmuziek.
5. Nederland en zijn architectuur.
6. Vaderlandse Kroniek.

Koloniale Uitzending van de K.B.O.
Via P. H. I. op Golflengte 25.57 M.
Van 9—10 uur Curaçaotijd.

1. **Mars.**
2. „Westers Individualisme — Oosters Collectivisme", door Dr. H. J. Levelt.
3. **Gramofoonmuziek.**
4. **De Wereld in Vogelvlucht, door Paul de Waart.**
5. **Van en Voor de Missiepost.**
6. Vaderlandse Kroniek.

Politieberichten.

Op het hoofdbureau van Politie (Wilhelminaplein) zijn inlichtingen te bekomen omtrent de navolgende gevonden voorwerpen:

Een pakje wasgoed, een damestasje, een fietspomp, een hoornen bril, twee zwemgordels, een rozenkrans, enkele loterijbiljetten, (laatste trekking) een oorbel, een broche, drie doosjes revolverpatronen, een zakje kleingeld, een oorbel, (verm. goud) een horloge met ketting, een bril in etui, een zakdoek met klein geld.

DE WERELD IN VOGELVLUCHT.

Overgenomen uit „Boletin Comercial" en „Beurs- & Nieuwsberichten".

Het departement der posterijen in de V. S. heeft de opening aangekondigd van een nieuwe luchtlijn tussen Barranquilla en Miami via Havana en Kingston, in 9 uur en 45 minuten: en tussen Miami en de Canalzone in 24 uur en 30 minuten.

In 4½ dag zal dan de post verzonden kunnen worden van Miami naar Buenos Aires.

De dienst naar Rio de Janeiro zal verdubbeld worden en 2 maal per week geschieden.

In een gedeelte der V.S. en Canada heerste een hittegolf. In 5 dagen waren 200 personen gestorven.

Op sommige plaatsen was het 119° Fahrenh.

Het Nieuwe Kabinet in Venezuela is als volgt samengesteld: Binnenland, Regulo Olivares; Buitenland, E. Gil Borges; Oorlog, I. Medina; Openbare Werken, Th. Pacanins; Onderwijs, A. Smith; Gezondheidsdienst, S. Dominici; landbouw, A. Mejia.

De Franse bank verlaagde haar rentetype tot 3%.

In Rusland overleed de bekende Tsjitserin, de sovjet-commissaris voor buitenlandse zaken. Vóór Litwinoff was hij de Russische diplomaat op Europeese conferenties.

Voor verder nieuws, zie ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT.

UIT NEDERLAND.

Bij Kon. Besluit werd aan de leden van de Ned. Ambulance in Abessinie de Rode Kruis Medaille verleend met zilveren gesp en opschrift Ethiopië 1935—1936.

De regering overweegt de mogelijkheid om de Doktoren aan de H.H.S. en aan de Amsterdamse Economische Faculteit onderwijs bevoegdheid toe te kennen, waartoe een voorstel ingediend zal worden.

Uit de handelsbalans opgemaakt door 't bureau voor de statistiek blijkt, dat de invoer over Juni 1936 77 millioen bedroeg, de uitvoer 53 millioen. In Juni 1935 waren deze cijfers 73 en 51 millioen. Het index cijfers voor de groothandelprijzen is gedurende de maand Juni met 1% gestegen.

Er werd een wetsontwerp ingediend tot wijziging van het Middelbaar Onderwijs, o.a. wordt voorgesteld het opheffen van de 3-jarige H.B.S., en het treffen van een regeling voor 3- en 5-jarige Handels Avondscholen.

In totaal hebben zich 3800 deelnemers opgegeven voor deelname aan de vierdaagse afstandenmarsen rond Nijmegen. Dit cijfer betekent tevens een record in vergelijking met andere jaren.

De heer Landou won het schaakkampioenschap van Nederland; tweede werd van Doesburg.

De Directie van de Holland-Amerika lijn schreef een prijvraag uit voor een passende naam, ten behoeve van het nieuwe vlaggeschip van de vloot, dat thans op stapel staat en dat eerst Prinsendam gedoopt zou worden. In de jury zullen vertegenwoordigers van de New Yorkse en Nederlandse kamers van koophandel zitting hebben.

De Tweede Kamer nam zonder hoofdelijke stemming de Girowet aan. Bij de suppletoire begroting werd 150.000 gulden aangevraagd voor deelname aan de Parijse wereld tentoonstelling in 1937 en 220.000 gulden voor het bouwen van een hoogspanningslaboratorium in Delft.

Uit Berlijn wordt gemeld dat het Olympische hockey programma voor Nederland de volgende wedstrijden omvat: 2 Augustus: Nederland-Zwitserland; 4 Augustus: Nederland-Spanje; 6 Augustus: Nederland-Belgie; 10 Augustus: Nederland-Frankrijk; de 12de halve finale en 14 Augustus de finale.

De technische commissie van de K.N.V.B. bracht heden rapport uit betreffende de indeling van de competitie. De commissie concludeerde dat het instellen van een hoofdklasse door de grote meerderheid ongewenst wordt geacht. Ook het voorstel inzake het terugbrengen van het aantal eerste klas elftallen tot 48 in 4 afdeling van 12 en het afschaffen van de promotie en degradatie-wedstrijden werd niet geadviseerd.

De rechtbank te Arnhem, sprak het faillissement uit over de in verband met verduisteringen gearresteerde commissaris van politie te Nijmegen.

De tenniswedstrijd Nederland-Amerika te Noordwijk, eindigde in een 3—6 overwinning voor de Amerikanen, die vooral in gemengd dubbelspel fraai tennis te zien gaven.

Te Amsterdam hebben B. en W. een commissie ingesteld ter bestudering van de toestand in plaatselijke toneelwereld.

Te Arnhem is een militaire vrachtauto, behorende tot het Korps rijdende Artillerie, omgeslagen, waarbij een soldaat gedood en een soldaat ernstig gewond werd. De begeleidende luitenant werd ernstig gekwetst.

De volgende uitslagen worden gemeld van de Internationale Tenniswedstrijden die thans te Noordwijk gehouden worden. Knottebelt Alison 6—1; 1—6; 4—6; 6—4. Hughan tegen Stratford 4—1; 6—2; 6—3; Timmer tegen Cabot 6—2; 6—8; 6—2. Khosinkie tegen Teschmacher 6—3, 6—2; 6—0. Fort-Timmer tegen van Olst-Walmsteker 6—0; 6—2; 6—1. In de Heren enkelspel zal Koshinkie in de laatste 8 Knottenbelt ontmoeten.

Gedurende de trainingsronden op het T. T. Circuit te Assen bleek, dat door het aanbrengen van verschillende verbeteringen de baan vermoedelijk de snelste van Europa is. Vele rijders wisten gedurende de laatste dagen bestaande records aanmerkelijk te overschrijden.

Naar gemeld wordt zal de brug over de Moerdijk reeds half November geheel gereed zijn.

Volgens de weekstaat van de Nederlandse Bank nam de goudvoorraad gedurende de afgelopen week met 17 millioen gulden toe.

Een der verdiensten der K.L.M.

Donderdagochtend ontving de K.L.M. om 9.15, onverwachts van Dr. Henriquez het bericht, dat er op Bonaire een ernstige zieke was, die met spoed naar Curaçao zou moeten worden overgebracht.

Nadat de K.L.M. te kennen had gegeven bereid te zijn, zich met de overbrenging te belasten, werd er om 9.30 definitief door genoemde autoriteit bericht dat de opdracht kon worden uitgevoerd.

Men had precies een kwartier nodig om de stoelen van het vliegtuig eruit te halen om plaats te maken voor de brancard en reeds om 9.45 vertrok de Snip naar Bonaire.

Om 10.40 landde het vliegtuig weer op het vliegveld Hato met de zieke, die goed elf uur in het St. Elisabeths gasthuis was opgenomen.

Jammer echter heeft het voor de persoon niet meer mogen baten.

Een operatie was niet meer mogelijk en 24 uren na aankomst op Curaçao was de man overleden.

De verdienste van de K.L.M. is er echter niet minder om.

West-Indische Kamer en Curaçao.

We lezen in het ontvangen verslag van de W. I. Kamer over 1935:

De besprekingen welke de Kamer vroeger tijdens het verblijft hier lande van den Gouverneur van Curaçao met Zijne Excellentie mocht voeren teneinde tot een nauwe verbinding van de Nederlandse handel en industrie met dat gebiedsdeel te komen, gaven de Gouverneur aanleiding deze aangelegenheid bij de Kamer van Koophandel op Curaçao aanhangig te maken. Hare aan den Gouverneur daaromtrent kenbaar gemaakte mening werd uiteengezet. Als resultaat van een en ander vond in de eerste dagen van het lopend jaar een bespreking plaats tussen het dagelijks bestuur der Kamer en den heer W. van Eijk, lid van de Kamer van Koophandel op Curaçao, tijdelijk in Nederland vertoevend.

Op grond van deze bespreking menen wij de verwachting te mogen koesteren, dat nog in de loop van dit jaar een regeling zal tot stand komen, waardoor onze Kamer, meer dan tot nu toe, in de gelegenheid zal zijn alle inlichtingen te verstrekken omtrent de mogelijkheden, welke Curaçao biedt, zowel voor de Nederlanse handel en industrie als voor hen, die daar een of ander bedrijf ter hand zouden willen nemen.

Onderscheiding.

Op 25 Juli zal er een internationaal congres voor Microbiologie in het „University college" te Londen gehouden worden.

Op deze bijeenkomst is door de Western Reserve University te Cleveland afgevaardigd Prof. Dr. E. E. Ecker, Curacaoënaar van geboorte.

Aeroclub op Curaçao?

Volgens de Beurs- en Nieuwsberichten hebben enkele enthousiaste sportvliegers in spe besloten om 11 Juli, hedenmiddag in het repetitielocaal van de club Asiento bijeen te komen, om zo mogelijk over te gaan tot de oprichting van een Aeroclub.

ZWARE TANKBRAND OP DE ISLA.

De grootste brand in de geschiedenis van de C.P.I.M.

Gisterenmiddag kwart voor vier werd in de stad een slag gehoord als van een ontploffing. De eerste gedachte was de Isla en spoedig gilde dan ook de bekende brandsirene der C.P.I.M. voor zwaar alarm.

Een geweldige rookwolk steeg op boven de terreinen in de omgeving van Seroe Macoco bij post 5.

Een benzinetank van een tankpark waar zeker een 20 tal tanks dicht bij elkaar staan, stond in lichte laaie. En over de terreinen was het een lopen en vluchten van werklui, die in grote getale tegen de afrastering klommen, welke daar langs de Schottegatweg staat, om het gevaarlijke terrein te ontvluchten.

Op de weg zelf was het een gerei en geros van trucjes en auto's, waaraan spoedig een einde kwam, doordat de politie de weg om 't Schottegat afsloot en alle verkeer over S. Maria geleid werd. Overal stonden groepen huilende vrouwen, die in angst, in 't Spaans, Engels en Papiaments hun mannen en zonen beklaagden over de ongelukkken, die hen zouden overkomen zijn.

Gelukkig echter zijn persoonlijke ongelukken bij deze geweldige brand niet te betreuren. Er liepen aanvankelijk wel geruchten van twee doden, maar dit zijn geruchten gebleven.

Het is de eerste grote tankbrand die op de C.P.I.M. plaats vond en het liet zich spoedig aanzien, dat materieel deze brand de grootste zou worden, die de C.P.I.M. in zijn geschiedenis hier gekend heeft, en waartegen de zeer goed geoutilleerde Isla brandweer vrijwel hulpeloos stond.

Uit de huizen, die daar op enkele honderden meters van het C.P.I.M.-terrein staan, was het dan ook een redden wat er te redden valt, vooral toen het droge gras aan het branden raakte en door de wind in de richting van de woningen gedreven werd.

Een zieke vrouw uit een dezer huizen werd naar het St. Elisabeths gasthuis vervoerd. Echter werd deze heidebrand door de politie-brandweer spoedig geblust en een uur daarna kon deze brandweer zelfs weer inrukken.

Intussen waren 3 andere tanks door het vuur aangetast, waarbij telkens met doffe ontploffingen de daken openscheurden. Het werd een geweldige vuurzee, die met geen woorden te beschrijven is. En steeds breidde het vuur zich uit. Drie uren na de brand was het aantal aangetaste tanks reeds 7, daarbij niet meegerekend die tanks in de omgeving, waarbij de hoge vlam op hun gasuitlaat, reeds de voorbode was van hun naderend lot.

Van deze 7 was de eerste reeds geheel uitgebrand en stonden daarvan de halve ingedeukte wanden.

Andere tanks echter waren tot aan de bodem geheel afgebrand.

De brandweer had de handen vol met het blussen der brandende benzine die in de goten liep: tegen de brandende tank zelf was optreden vrijwel nutteloos.

Millioenen schade was er reeds toen de avond inviel: en de rosse gloed met de zware donkere rookkolom tot laat in de nacht bleven nog tonen, dat het geweldige vuur nog geenszins verminderde.

Veiligheidshalve oordeelden de autoriteiten het nodig de in de haven liggende schepen buitengaats te sturen. Daar men vreesde, dat brandende benzine in de haven stromen zou. Echter had dit ook weer tot gevolg, dat er nieuwe geruchten werden verspreid en via officiële weg zelfs aan de ziekenhuizen mededeling werd gedaan van uitbreiding der brand en het zich paraat houden voor het opnemen van patiënten.

Zelfs geen licht gewonde is echter bij deze grote brand binnengebracht in geen enkel ziekenhuis.

Heel de nacht door bleef de gloed van de geweldige brand de donkere wolken overheersen, totdat in de morgenstond deze laatste weer boven het terrein der ramp de overhand kregen. Zij het dan in mindere mate als gisteren.

Utbreiding der ramp is dan thans ook niet meer te verwachten, en men hoopt de brand binnen enkele uren geblust te hebben.

WAARSCHUWING.

De Ontvanger op het eiland Curaçao waarschuwt hierbij de gezamenlijke belastingschuldigen wegens GROND- of GEBRUIKS-belasting over 1936 dat het TWEEVIERDE gedeelte van genoemde belastingen invorderbaar is geworden op den 30n JUNI 1936 en verzoekt hen, ieder voor zooveel hem betreft, de betaling daarvan te zijnen kantore te doen.

Curaçao, den 6n Juli 1936.

De Ontvanger voornoemd,

ARENDS.

INGEZONDEN.

(Buiten verantwoordelijkheid van de Redactie).

„Dan vragen, wederom velen, zich vaak af of de scheppings- en hervormingsdrang van den aftredenden landvoogd hem niet weleens verder heeft gevoerd, dan natuurlijke en grondwettelijke verkregen rechten wel gedoogen."

Zo luidde één der passages uit het artikel in de „Boletin Comercial" van 20 Juni 1936 en waartegen een zekere oppositie ontstond.

In het nummer van 6 Juli van genoemde courant, schrijft „onze medewerker" enige dingen betreffende zijn eerste artikel, geeft weer wat in andere landen gebeurt; verwijst bladen van bepaalde partijen partijdigheid; in het kort, tracht zich te verdedigen.

Mijn vraag is enkel, indien inderdaad de vroegere Gouverneur zich schuldig heeft gemaakt aan het in het hoofd dezes vermelde, waarom heeft b.v. de Raad van Bestuur of „onze medewerker" daartegen dan niet publiekelijk of althans officieël geprotesteerd?

In elk geval waren de aangehaalde woorden, gepubliceerd in de courant, die Z. Exc. practisch gesproken, vóór haar vertrek niet meer kon lezen, als afscheidswoord onsympathiek en vóóral in Boletin Comercial.

J. L. K.

NEDERLAND.

Meningsverschillen in het Kabinet?

De parlementaire overzichtschrijver van „Ons Noorden" 14 Juni schrijft:

De maatregelen tot verlaging der vaste lasten zijn van de baan, maar het Kabinet blijft. Dat door dit gebeurde de positie van het Kabinet opnieuw is ondermijnd, geeft zelfs de parlementaire redacteur van de Standaard toe. Het is dan ook niet helemaal onbegrijpelijk, dat ondanks de verklaring door minister Oud afgelegd, n.l. dat het Kabinet van de verwerping geen halszaak zou maken, crisisgeruchten de ronde bleven doen in Den Haag, nog eerder zijn toegenomen dan verminderd.

Het schijnt wel vast te staan dat zowel minister Colijn, als minister Oud, zich direct op het standpunt hebben gesteld, dat afwijzing van de vaste lasten ontwerpen het Kabinet vrij onbewogen kon laten. Dit standpunt is ook wel enigszins logisch, omdat beide ministers voor deze richting nooit iets hebben gevoeld.

Maar er zijn ook ministers in het Kabinet, die er een andere opvatting op na hielden en die ongetwijfeld een krachtige stoot hebben gegeven in de richting van de indiening van deze wetsontwerpen. Voor het zover kwam, moet er nog al wat te doen zijn geweest in de boezem van het kabinet en er was daar een stroming, die meende dat stappen in deze richting, onontbeerlijk waren voor een juist economisch beleid. Het is achteraf bekend geworden, dat minister Steenberghe daarvoor zeer krachtig geijverd heeft, maar het is niet aannemelijk, dat hij in het Kabinet toen alleen gestaan heeft. Trouwens minister Gelissen, die hem kort daarop opvolgde, heeft, de heer Drees herinnerde er nog aan, in zijn bekende rede voor de Ned. Werkgevers niet onder stoelen of banken gestoken, dat wanneer we niet kwamen tot een aanpassing der vaste lasten, muntcorrectie niet te voorkomen was. Trouwens in het October-manifest van de R.K. Staatspartij in 1933 gepubliceerd, is de verlaging der vaste lasten over heel de linie als een onafwijsbare eis aan het Kabinet voorgehouden en toen was de verhouding tussen Kath. ministers, fractie en partijbestuur koek en ei. Nu is het toch niet aannemelijk, dat deze ministers, die deze maatregelen onontbeerlijk vonden in de economische politiek der Regering, nu ook maar zonder meer zouden kunnen berusten in de verklaring door minister Oud afgelegd, dat wanneer de Kamer deze weg der kunstmatige aanpassing verwerpt, er niets anders overblijft, dan de weg te bewandelen der natuurlijke aanpassing.

Reeds de veronderstelling alleen zou weinig vleiend zijn voor de betrokken ministers.

Wij verklappen dan ook zeker geen geheim, wanneer we beweren, dat ook na de verklaring, direct door minister Oud afgelegd, dat verwerping geen halszaak voor het Kabinet was, stemmen in de ministerraad zijn opgegaan, die meenden, dat dit te ver ging. En dat er Dinsdagmiddag in de Kamer aanvankelijk zeer ernstig het gerucht liep, dat er alsnog een verklaring zou komen van den leider van het Kabinet, die in een of andere vorm op de verklaring van minister Oud terugkwam.

Daarop wijst ook het artikel in de Volkskrant van Dinsdagavond van „Binnenhover", achter welk pseudoniem een kath. Kamerlid schuil gaat en waarin stond, dat wanneer dit artikel in hem onder de ogen van zijn lezers kwam, men wellicht op die verklaring van minister Oud was teruggekomen.

Er was nog een ander merkwaardig symptoom, dat er duidelijk op wijst, dat er voor de Kamerzitting van Dinsdagmiddag iets te doen is geweest.

Toen de zitting begon, stonden alle stoelen van de ministers, achter de ministertafel opgesteld, wat er op wees, dat het Kabinet in pleno senatu, in volle samenstelling aanwezig zou zijn. Dat is alleen het geval bij de behandeling van hoofdstuk I der Rijksbegroting, als het gehele regeringsbeleid wordt besproken, en als er een belangrijke regeringsverklaring te wachten is, namens het gehele Kabinet. Maar nauwelijks was de zitting geopend, of de opperbode Biesterveld kreeg de opdracht de extra stoelen, dit zijn er 4, weer in de nissen achter de tafel te schuiven. Waaruit zou op te maken zijn, dat er plotseling weer een wending in de zaken was gekomen en de verklaring van minister Oud gehandhaafd bleef.

Inderdaad werd dan ook, toen de beide artikelen I van de ontwerpen afgestemd waren, geen andere verklaring achter de Regeringstafel afgelegd, dan die waarbij schorsing werd gevraagd voor nadere overweging.

Dit is de gewone formele verklaring, want niet de minister of het Kabinet kan een wetsontwerp terugnemen, dat kan alleen de Koningin.

Minister Colijn was ook niet bij de verwerping der wetten aanwezig, daarmee ook duidelijk demonstrerend, dat er op dat moment geen kabinetskwestie in 't geding was. Dat daarmee echter ook alle crisisgevaar geweken is, geloven we niet. En verrassingen kunnen dan ook in de komende dagen wel eens te verwachten zijn.

WIE GEEN ANDER MIDDEL KENT DAN DE REMMEN, OM GELEIDELIJK SNELHEID TE MINDEREN, ZAL SPOEDIG GENOEG EEN REM OP ZIJN AUTOMOBIEL-VREUGDE KRIJGEN.

„Veilig Verkeer"

Aankomst en vertrek der schepen van 11—15 Juli 1936.

SS.	Aank.	Van	Vertr.	Naar
Frida Horn	—	Curaçao	11	Hamburg via Jacmel, Kingston
Colonial	11	Liverpool	12	Cristobal
Carabobo	11	New York, P. Cabello, Aruba	12	La Guaira, S. Juan, N. York
Falcon	12	Maracaibo	12	Maracaibo
Stuyvesant	12	New York, P.au Prince	12	Amsterdam via Venezuela en Suriname
Colombia	12	Hamburg, Amsterdam	13	Pto. Limon
Patricia	13	Pto. Barrios	13	Hamburg
Austvangen	13	New York, C. Trujillo	13	La Guaira, Paramaribo
El Libertador	13	Maracaibo, Aruba	13	Aruba, Maracaibo
Baralt	14	St. Kitts, St. Eust., Saba, St. Martin, Bonaire	—	Curaçao
Bodegraven	15	Costa del Pacifico, Cristobal	15	Liverpool, Rotterdam, Amsterdam, Hamburg

KONING BORIS EN DE KINDEREN. Koning Boris van Bulgarij is een populaire monarch. Hier zien we hem bij een wandeling door de straten van Sofia, waar hij voortdurend door kinderen omringd is.

DE FILM VAN DE WEEK

Van 12 tot 18 Juli 1936.

A. Onderstaande films kunnen beschouwd worden als niet aanstootelijk en geschikt voor publiek vermaak.

Roxy.

Lady Tubbs.
Vagabond Lady.
Eight Bells.
Roberta.

Hollywood.

RockyMountain Mystery.
Iron Duke.

Cinelandia.

Big Calibre.
Every Night at eight.
The man who broke Bank of Monte Carlo.
Adventures of Frank Merriwel.
Captain Blood.
Broadway Melody of 1936.

B. Onderstaande Films bevatten gedeelten die aanstoot kunnen geven, wegens gewaagde toespelingen, grofheden, misleidende voorstelling van zaken of gebrek aan kiesheid. Deze films worden niet positief goed- noch afgekeurd, maar zijn TOELAATBAAR VOOR GEESTELIJK VOLWASSENEN.

Een bezoek aan deze films kunnen we in 't algemeen niet aanbevelen.

Roxy.

Legong.

Hollywood.

Four Hours to Kill.
Going to Town. — Legong.

Cinelandia.

Age of indiscretion.

De andere in deze lijst niet genoemde films, moeten of wel omdat ze slecht zijn, of wel omdat hier geen beoordeling over gegeven is, vermeden worden.

BUITENLAND.

Enige berichten uit Sovjet-Rusland.

De Internationale Arbeidshulp (M.I.P.R.) heeft besloten 500.000 roebel beschikbaar te stellen voor de oprichting van een **herstellingsoord voor buitenlandse godlozen**, die wegens hun antigodsdienstige werkzaamheid door de regering van hun vaderland werden veroordeeld of op andere wijze moeilijkheden ondervonden. De Internationale Arbeidershulp verklaart, dat deze voorvechters der godlozenbeweging bijzondere behoefte hebben aan ontspanning. Het herstellingsoord moet ten minste 100 personen kunnen opnemen en zal waarschijnlijk in een van de landgoederen in de Krim worden opgericht, die vroeger aan de keizerlijke familie behoorden.

De voorzitter van de centrale executieve der Moskouse Komintern, Dimitrov, sprak onlangs op een voordrachtsavond van de Komintern over de **bestrijding van de godsdienst**. Dimitrov stelde vast, dat de Komintern voort zou gaan de godsdienst te bestrijden, want de kerk was een der steunpilaren van het kapitalistische systeem. Dimitrov verklaarde, dat de kerk totaal vernietigd zou worden, wanneer ten minste een derde der staten ze zonder bescherming laten, zoals het geval is in de Sovjet-Unie. Hier is de kerk niet langer een noodzakelijkheid voor het volk, maar zij is een luxe geworden, want zij ontvangt generlei ondersteuning van de Staat, doch wordt door de Staat door hoge belastingen tegengewerkt. Wanneer de Sovjet-Regering op het ogenblik de bestrijding van enkele kerken nagelaten heeft, betekent dat in geen geval een volledige staking van de strijd. Integendeel, deze strijd zal in de loop van het jaar weer worden verscherpt.

De „Godlozen" in de Sovjet-Unie hebben zichzelf tot taak gesteld vóór het 25-jarig bestaan der Sovjet-Unie het land geheel van de godsdienst te bevrijden. In het jaar 1942 zal de godsdienst in de Sovjet-Unie tot het verleden moeten behoren.

Wat de werkzaamheden der Komintern in de strijd tegen de kerken in de overige wereldelen betreft, verklaarde Dimitrov, dat men hiervoor de kringen der intellectuëlen moet uitbuiten, die met liberale en andere utopische ideën zijn behept. Nadat deze elementen de autoriteit der kerk bij de bourgeoisie hebben ondergraven, kunnen zij tezamen met deze klasse worden vernietigd! De mening van enkele communistische leiders, dat de godsdienstkwestie niet beslissend voor de wereldrevolutie is, moet worden afgewezen, want nooit zal de Komintern met de kerk onderhandelen. Of de kerk moet het veld ruimen, òf de gedachte aan de wereldrevolutie moet worden verlaten!

Dimitrov verklaarde ten slotte, dat de Komintern in samenwerking met de „Centrale Raad der Godlozen" nieuwe opdrachten aan de verschillende communistische partijen ter wereld zal geven die in den vervolge meer stelselmatig tegen de Kerk en de godsdienst zullen hebben op te treden.

PROCLAMATIE VAN DE KONINGSKRONING VAN KONING EDWARD VIII. Met de gewone luister en plechtigheid werd de proclamatie voorgelezen van de kroning van de koning, op 12 Mei 1937.

SPORT-RUBRIEK

Officiële Mededelingen VAN "De Curaçaose Voetbalbond."

WEDSTRIJD-PROGRAMMA.

De wedstrijden van de A-klasse vangen alle aan om 4,30 uur. De wedstrijden van de B-klasse vangen aan om 3 uur, behalve de wedstrijden aangegeven met 'n *, deze beginnen om 4.30 uur.

A-Klasse.			B-Klasse.		
MUNDO NOBO					
12 Juli	:	J. Holland 1—Scherpenh. 1 (O. Corsica)	12 Juli	:	S.U.B.T. 2—Transvaal 2 (A. D. Joens)
19 Juli	:	S.U.B.T. 1 — Transvaal 1 (M. Winters)	19 Juli	:	Atletico — Be Quick (H. Doezie)
26 Juli	:	Transvaal 1 — R.C.C. 1 (M. Winters)	26 Juli	:	D.D.V.O. — P.S.V. (L. Ramos)
5 Aug	:	Oefening Bondselftallen			
RIO CANARIO.					
			12 Juli	:	Be Quick—P.S.V. (A. da Costa Gomez)
19 Juli	:	Asiento 1 — Hercules 1 (O. Suares)	19 Juli	:	R.C.C. 2 — Feijenoord (H. A. Nevel)
			26 Juli	:	Volharding 2 — Be Quick (A. D. Joens)
			26 Juli	:	Asiento 2 — J.-Holland 2 * (G. de Rooy)
SCHERPENHEUVEL.					
			12 Juli	:	Hercules 2—D.D.V.O. * (F. Kranenburg)
			19 Juli	:	J. Holland 2 — Volhard. 2 * (H. Koeiman)

Ingeschreven als werkend lid van P. S. V.: C. A. Hoekstra, N. A. G. Vermeer.

Ingeschreven als werkend lid van Scherpenheuvel: L. B. Laurens.

Ingeschreven als Bondsscheidsrechter: V. B. Manuel.

De vereniging R. C. C. is beboet wegens het niet spelen van de wedstrijd R. C. C. 2 —Be Quick van den 5de Juli 1936 met: 1.— Geldboete van ƒ 5.—

2.— 2 Winstpunten in mindering op de ranglijst competitie en 3.— Restitutie aan Be Quick van gemaakte onkosten.

Wegens het wegblijven zonder voorafgaande kennisgeving op 5 Juli 1936, zal de R. C. C.-speler Ismael Vos nooit meer in aanmerking komen voor het spelen in een Bondselftal.—

Alle inlichtingen, opgaven, e.d. worden gaarne verstrekt door den 1sten Secretaris-competitieleider, de heer H. A. Dennert, Breedestraat 181, telefoon 640.

GEMENGD NIEUWS

EEN WERKDAG IN HET VATICAAN.

Enige bijzonderheden uit het Leven van den Heiligen Vader, zoals het publiek die niet kent of vermoedt.

Er is misschien géén utdrukking, die in zo schreeuwende tegenstelling staat met de werkelijkheid, als die van „een leventje leiden als een Paus", wat dan zou moeten betekenen, dat iemand het goed en gemakkelijk heeft. Want hoe zwaar en inspannend het leven is van den „Servus Servorum Dei" leert ons het boek van Silvio Negro, journalist en schrijver met een lange ervaring van Vaticaanse berichtgeving, dat deze kortgeleden heeft uitgegeven. *

„Er is geen ander, die een macht heeft, als de Paus, en zo zeer slaaf is van zijn roeping, als deze," schrijft Silvio Negro. „Want zoals van te voren tot in de kleinste bijzonderheden de kleding is vastgesteld, welke hij moet dragen, zo is ook zijn tijd en zijn werk in minuten ingedeeld en vastgelegd". En in korte woorden vinden wij in zijn interessante boek een beeld van de huisvesting en van een werkdag van den Heiligen Vader.

Terwijl op de tweede verdieping van het Apostolisch Paleis (het gebouw, dat, rechts van de koepel, het Pietersplein domineert) de luxueuse zalen zijn, waar de audiënties en ontvangsten plaats hebben, bevinden zich op de derde verdieping de kamers voor het privé-gebruik van den Paus: een eenvoudige en bescheiden woning, zonder speciale individualiteit, met gewone meubels, papieren behang en eenvoudige witte gordijnen aan de vensters. Het énig opvallende is de grote zaal, die onmiddellijk nà de antichambre komt, en waar op grote tafels de geschenken staan uitgestald, die de Heilige Vader uit de gehele wereld ontvangt. Op deze zaal volgt de eetkamer, kloosterlijk eenvoudig met alleen de noodzakelijkste meubels. Dan de werkkamer, met een groot bureau en een leunstoel, en vervolgens de slaapkamer, een hoekkamer, die uitzicht geeft op het Pietersplein, en, de eenvoudigste is van alle: een koperen bed, bedekt met een damasten sprei, een schilderij van Onze Lieve Vrouw van Goede Raad aan de wand, een gladde commode met een spiegel en een schrijftafel van mahoniehout, waarop een groot kruis staat van ebbenhout en ivoor. Hierop volgen de badkamer, de kamers der beide secretarissen, hun eetkamer en de kamers van de bedienden.

„Het mooiste en verrassendste van het gehele appartement", schrijft Silvio Negro, „is het panorama van de stad, waarover de ramen zich openen naar het Oosten en het Zuiden."

De Heilige Vader staat regelmatig, zowel 's zomers als 's winters, op om 6.30 uur, opent zelf het raam, kleedt zich en scheert zichzelf. Zijn kamerdienaar komt niet binnen, vóór hij geheel klaar is. Om 7.30 uur leest Pius XI dan de H. Mis in de kleine kapel van zijn woning, terzijde gestaan door één der beide monseigneurs-secretarissen.

Hierna volgt een ontbijt van koffie en brood, dat niet langer dan tien minuten duurt, en om 8.30 uur daalt de Paus met de lift af naar de tweede verdieping, waar hij in zijn privé-bibliotheek (de traditionele naam van de grote werkkamer, waar hij gewoonlijk werkt en prive-audiënties ontvangt) reeds den kardinaal-secretaris van de staat vindt, met wien hij zich lang onderhoudt over alle gebeurtenissen en problemen in het leven der Kerk. Op deze volgen de kardinalen, de hoofden der verschillende Congregaties, de bisschoppen, de gezanten en andere kerkelijke en leken-persoonlijkheden, met welke hij komt van het éne argument op het andere, en van wie hij opmerkingen, zorgen, nieuws, grieven, bepalingen en plannen te horen krijgt, genoeg voor de meditatie van een gehele maand. En op het uur, waarop andere mensen zich aan tafel zetten voor 't middagmaal, treedt de Paus uit zijn werkkamer en doorloopt met de vaste tred, die hij uit zijn zwerftochten in de Alpen heeft overgehouden, de zalen, waar gelovigen en pelgrims hem wachten, reikt allen (soms zijn het er honderd, soms duizend, vijfduizend of tienduizend) de hand, om te kussen, richt enige vaderlijke woorden tot hen en geeft hun zijn zegen.

Het uur van het middagmaal is het enige in de dagverdeling, dat wisselend is, tot begrijpelijke vertwijfeling van de broeders Terziaren Franciscanen, die de scepter zwaaien in de keuken van het Vaticaan. Op zijn vroegst is het 1 uur (maar zelden), op zijn laatst 4 uur. Het maal is eenvoudig en zoals dat gebruikelijk is in Italië: een „minestra" (spaghetti of rijst of soep), vis of vlees met groente, wat kaas en fruit. Zijn lievelingsspijs is de „risotto alle milanese" (rijst op Milaneese wijze, met spek en tomaten).

De Heilige Vader eet altijd alleen, maar gedurende het maal laat hij zich door één der beide secretarissen de kranten en de brieven van die morgen voorlezen.

Om half vijf neemt Pius XI dan, in gezelschap van den dienstdoenden geheimen kamerheer, plaats in zijn auto voor de dagelijkse tocht door de Vaticaanse Tuinen. In de eerste jaren van zijn Pontificaat stapte de Heilige Vader gaarne onderweg eens uit, om een gedeelte te voet af te leggen, maar sinds lang doet hij dat niet meer, en toen hem een hoogwaardigheidsbekleder eens meende te moeten voorhouden, dat beweging in de open lucht gunstig is voor de gezondheid, antwoordde hij glimlachend, dat hij met 80 jaren wel het recht meende te hebben, zichzelf van de verplichting tot dergelijke gymnastische oefeningen ontheven te achten. Echter heeft hij graag, dat de auto hard rijdt en zijn automobilist houdt hier rekening mee.

Teruggekeerd om 5 uur of half 6, vangen weer opnieuw de audiënties aan, die op dit uur meestal privé zijn en lang kunnen duren.

„'s Avonds ontvang ik mijn vrienden," heeft hij eens gezegd aan een Fransen prelaat. En 's avonds ontvangt hij ook zijn verwanten en iedere Vrijdag, op hetzelfde uur, zijn biechtvader, een pater Jesuit. Om deze tijd houdt hij zich ook bezig met de staatsaangelegenheden van de Vaticaanse Staat en blijft vaak 4 of 5 uur aan het werk in de bibliotheek, de correspondentie doorbladerend, en problemen bestuderend. Dan dicteert hij zijn brieven en bemerkingen aan zijn secretarissen, maar, terwijl Leo XIII alles aan anderen dicteerde, schrijft Pius XI heel veel zelf, en het is geen zeldzaamheid, zijn handschrift te vinden op documenten, die niet eens van zéér bijzonder gewicht zijn.

Om half elf keert de Paus weer in zijn appartement terug, en bidt, geknield in het kleine kapelletje, de rozenkrans. Om elf uur gebruikt hij in de eetkamer zijn avondmaal: koffie met melk, een lichte spijs of een ei, met wat groente en fruit. Misschien nog een kort gesprek met de secretarissen en dan trekt de Paus zich terug in zijn kamer, waar hij vaak, vóór zich ter ruste te leggen, nog aan zijn schrijftafel verzonken blijft in de lectuur van historische en litteraire studieboeken, die de ex-bibliothecaris van de Ambrosiaanse en Vaticaanse bibliotheek niet kan missen!

Uit zulke dagen vol werk en activiteit is de vèr-strekkende religieuse en politieke werkzaamheid van Pius XI opgebouwd, die aan het hoofd van de Wereldkerk staat in een tijdperk, zó rijk aan de belangrijke gebeurtenissen, als nog zelden tezamen kwamen in één Pontificaat.

En wanneer men een statistiek zou kunnen maken van de honderden en honderden audiënties, die de Paus aan duizenden en nog eens duizenden pelgrims heeft toegestaan, van de redevoeringen en geschriften van den Heiligen Vader, van de ceremoniën, die hij heeft bijgewoond en de bepalingen, die hij getroffen heeft, dan zou men komen tot de slotsom, dat een zó uitgebreide activiteit alleen mogelijk kan zijn bij een uitzonderlijke harmonie van physieke en geestelijke krachten.

En het is in deze bewonderenswaardige intensiviteit, dat het geheim schuilt van de krachtige ouderdom van Pius XI, die een paar weken geleden zijn 80ste levensjaar inging, in goede gezondheid en met een zelfde program als in de aanvang van zijn Pontificaat, weigerend, om ook maar één van de audiënties af te zien, „omdat", (zoals hij antwoordde aan de artsen, die van hem verlangden, dat hij meer rust zou nemen), „de audiënties het raam zijn, dat uitzicht geeft over de wereld, en omdat hij er nooit aan zou denken, dat te sluiten."

*) Silvio Negro: „Vaticano Minore", uitgegeven bij Ulrico Hoepli, Milano, — prijs 20 Lire.

R. K. PADVINDERS.

ST. THARCISIUSGROEP AFD. VERKENNERS.

3de week van Juli.

De zangles van morgen, Zondag 12 Juli gaat niet door!

Dinsdag 14 Juli 4—6 uur:
Patrouille-Bijeenkomst Snippen.
Die twee kamptafels roepen om hulp.
Sla deze week minstens de derde in elkaar!
Vergeet je eisen niet!!

Woensdag 15 Juli 4—6 uur:
Patr. Bijeenkomst Houtduiven en tegelijk corvé. Heb medelijden met de radio-installatie, en kijk eens goed boven op de platenkast! Gezellige patrouille bergplaats die van jullie!
Net iets voor de H.-Duifjes!!

Donderdag 16 Juli 4—6:
Patr. Bijeenkomst Reigers.
Denk er om dat de H. D. corvé gehad hebben als die wedstrijd in 't vuur maken doorgaat. Zorg vooral dat de keuken niet afbrandt, want ze is pas geverfd! Is 't VREDESPALEIS nu onderhand helemáál klaar! We zullen Mussolini 'ns uitnodigen!!

Zaterdag 18 Juli 9 v.m. — 2 n.m.:
Dictator: P. van de Houtduiven zwaait de potlepel over de afdeling lekkerbekken, in de schaduw van de palmbladen, je weet wel! Geen zin om invitaties rond te sturen?
Om 4 uur — de klap op de vuurpijl! Alle jongens present bij de Scharloobrug! Costuum fijn in orde! (ook de Houtduiven: No. 3 je kahki-broek niet vergeten). Op z'n laatst om 8 uur terug van de tocht per...
De koks mogen om 2 uur even naar huis als ze dat verkiezen, maar ze kunnen ook in 't troephuis blijven — en b.v. 't kampvuur-program 'n flinke beurt geven.

Jongens,

't Onbarmhartig fluitje van de Hopman zet je soms plotseling voor 'n moeilijkheid. Je bent heerlijk aan „shotten" met tien — twaalf van je „broers" en heel onverwacht klinkt plotseling 't signaal „aantreden". Je hebt net de bal te pakken, 'n reuzekans om 'm nog 'n flinke mep mee te geven — nee baasje, nee Verkenner, bedwing je; overwin jezelf. 't Is 'n kleinigheid, maar als je er niet gewoon aan bent, valt 't niet mee. En je P.-commandant zo maar kort af „Twee emmers waer halen" — („twee emmertjes pompen" — denk je er achter), terwijl je net zo lekker bezig was met je verfkunst te botvieren op 't hondenhok dat in-de-maak is! Bedwing je vriend, en hou die moppewoorden van: „kun je dat zelf niet even doen, je bent toch net met niks bezig", hou ze op je tong.

Dan ben je op de goeie manier 't kamp aan 't voorbereiden — en dat niet alleen: je vormt je karakter, je sterkt je wil — en dát moet je zelf doen!

Weest paraat!

Denk je er ooit aan te bidden voor je **Ouders, aan wie je, na O.L. Heer, alles dankt, wat je hebt?**

Doe het dadelijk, doe het nú!

Hopman,

Koud is het leven voor ieder, die niet de uitstralende warmte van de deelnemende vriendschap mag voelen.

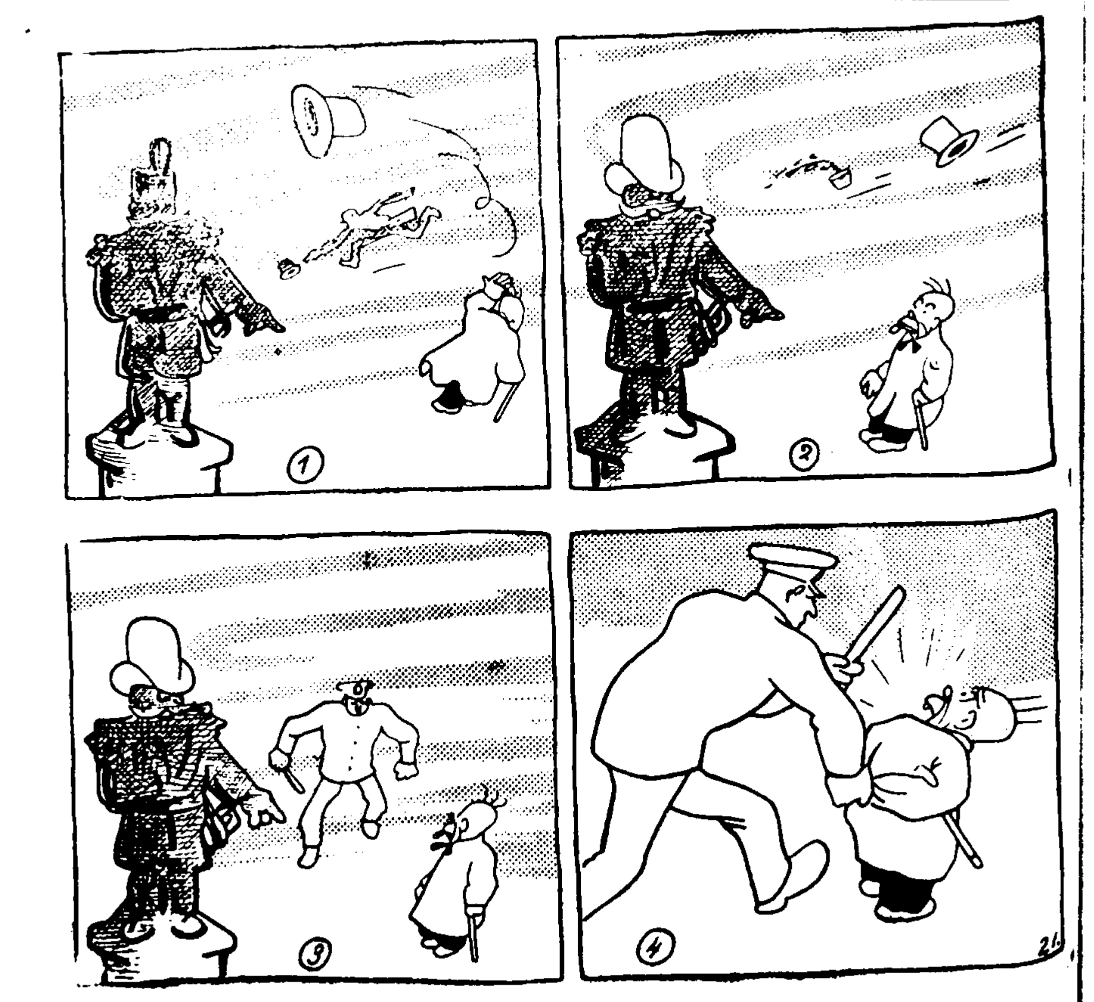
Velen zwoegen heel hun leven lang om rijk te kunnen... sterven.

Hij is de gelukkigste, die zich zelf vergeet en zijn geluk in 't geluk van anderen vindt.

Velen houden de grofheid voor waarheid, anderen de waarheid voor grofheid.

Voor zoover de bestuursaanvaarding door Zijne Excellentie Couverneur G. J. J. WOUTERS op Maandag den 13den Juni 1936 zal plaats vinden, zullen de gouvernements bureaux op dien dag gesloten zijn.

De Gouvernements-Secretaris,
GRONEMEIJER.

ADAMSON PLEEGT MAJESTEITSCHENNIS.